

Μετά την ατυχή έκβαση του Ελληνοτουρκικού Πολέμου το 1897, η στρατιωτική και πολιτική ηγεσία της Ελλάδος διαβλέποντας την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα στην Κρήτη, την συνέχιση του Μακεδονικού Αγώνα, καθώς και τα διάφορα γεγονότα που συνέβαιναν τότε στα Βαλκάνια, τα οποία δεν άφηναν καμία αμφιβολία πως τα σύννεφα ενός γενικευμένου πολέμου δεν θ' αργούσαν να φανούν, αποφάσισε την αναδιοργάνωση των Ένοπλων Δυνάμεων αφενός, αλλά και την επαύξηση της εκπαίδευσης με παράλληλο εκσυγχρονισμό των διατιθέμενων μέσων.

Έτσι, το 1900 επί κυβέρνησης Γ. Θεοτόκη, που ανέλαβε το 1899, συστήθηκε η «**Γενική Διοίκηση Στρατού**»

υπό τον τότε Διάδοχο Κωνσταντίνο και τρία χρόνια μετά προωθείται νέος οργανισμός του στρατού που τελικά εγκρίνεται και ψηφίζεται το 1904

Το ίδιο έτος (1904) συστάθηκε με [νόμο](#), ειδικό ταμείο με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Αμύνης» και έδρα την Αθήνα

Σκοπός του Ταμείου ήταν η συμπλήρωση των αναγκών του Στρατού Ξηράς από τους πόρους του, που διαθέτονταν αποκλειστικά για την προμήθεια του παντοειδούς υλικού πολέμου και την κατασκευή ή ανακαίνιση των στρατιωτικών κτιρίων. Με το νόμο καθορίζονταν επίσης οι πόροι του Ταμείου, η διοίκησή του από επιτροπή, αποτελούμενη από τον Πρόεδρο του Υπουργικού Συμβουλίου, τους Υπουργούς Στρατιωτικών και Οικονομικών, το Γενικό Διοικητή Στρατού και τον Αρχηγό της Επιτελικής Υπηρεσίας Στρατού, καθώς και τα σχετικά με τη διαχείρισή του και την πραγματοποίηση των εσόδων και εξόδων.

Η πρώτη παραγγελία πολεμικού υλικού από τους πόρους του Ταμείου Εθνικής Άμυνας έγινε το ίδιο έτος και αφορούσε 60.000 τουφέκια Μάνλιχερ.

Το 1906 σε συνέχεια της ίδιας κυβέρνησης, (4η πρωθυπουργία Γ. Θεοτόκη), μετά τη βελτίωση των δημοσίων οικονομικών, λήφθηκαν και τα πρώτα σοβαρά μέτρα της στρατιωτικής ανασυγκρότησης τα οποία και εξακολούθησαν να επιταχύνονται κατά τη διάρκεια της μακράς θητείας της κυβέρνησης εκείνης. Το Ταμείο Εθνικής Άμυνας με μια σειρά διαταγμάτων προικοδοτήθηκε με νέους Πόρους έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η παραγγελία άλλων 40.000 ακόμη τυφεκίων Μάνλιχερ που παραλήφθηκαν το ίδιο έτος, ενώ συνάφθηκε δάνειο 20.000.000 δρχ. που διατέθηκε στο παραπάνω Ταμείο για παραγγελίες υλικού επιστράτευσης και κατασκευή αποθηκών. Το ύψος εκείνων των παραγγελιών καθώς

και των ετών 1907, 1908 και 1909 (επί Θεοτόκη) ανήλθε στο συνολικό ποσό των 77.000.000 δρχ.

Επίσης με τα παραπάνω διατάγματα καθορίστηκε ότι η περιουσία του Ταμείου διατίθεται για την προμήθεια υλικού πολέμου, την κατασκευή και ανακαίνιση των απαιτούμενων στρατιωτικών εγκαταστάσεων, την προμήθεια υλικών επιστρατεύσεων, την κατασκευή έργων οχυρώσεως και την αγορά κτηνών για τις ανάγκες του στρατού.

Τα ποσά που διατέθηκαν για στρατιωτικές ανάγκες, κυρίως μετά το 1904 και ιδιαίτερα μεταξύ 1910-12, ήταν πολύ μεγάλα και υπερέβαιναν κατά μέσο όρο το 20% του συνολικού προϋπολογισμού του Κράτους. Μόνο από το Ταμείο Εθνικής Άμυνας το 1904-1912 διατέθηκαν για προμήθειες και διάφορα έργα στην περίοδο αυτή διακόσια δεκατέσσερα εκατομμύρια (214.000.000) δραχμές, από τα οποία τα εκατόν δεκαπέντε εκατομμύρια (115,000,000) δραχμές μετά το 1910. Τα χρήματα αυτά κυρίως δαπανήθηκαν για την προμήθεια ατομικού οπλισμού, πυροβόλων, πυρομαχικών, οχημάτων, ειδών ιματισμού και υποδήσεως, εξαρτύσεως, στρατοπεδίας, ιππων και ημιόνων, την κατασκευή στρατώνων, αποθηκών, έργων οχυρώσεως και τις λοιπές ανάγκες του στρατού.

Το 1926 το Ταμείο Εθνικής Άμυνας διελύθη και η περιουσία του μεταβιβάστηκε στη νεοσυσταθείσα με το ΝΔ της 26-08-1925 ([ΦΕΚ 228Α/31-8-1925](#)) υπηρεσία της [Αεροπορικής Άμυνας](#) .

Το 1929, επί κυβερνήσεως Ελευθερίου Βενιζέλου , **με τον Νόμο 4407/1929**, πραγματοποιήθηκε η ανασύσταση του Ταμείου Εθνικής Αμύνης (ΤΕΘΑ), περιελθόντων στην πλήρη κυριότητά του όλων των κατεχομένων υπό του Στρατού Ξηράς ακινήτων, μεταξύ των οποίων και αυτών που είχαν υπαχθεί το 1926 στη προαναφερθείσα υπηρεσία της Αεροπορικής Άμυνας.

Ο Νόμος 4407/1929 αποτελεί και τον Ιστορικό Ιδρυτικό Νόμο περί ΤΕΘΑ.

Σύμφωνα με το Άρθρο 2, του ιδρυτικού Νόμου, περί “ Σκοπού του Ταμείου Εθνικής Αμύνης ”, « Η περιουσία του Ταμείου Εθνικής Αμύνης διατίθεται αποκλειστικώς και μόνον προς τον σκοπόν της συμπληρώσεως των μέσων της κατά Ξηράν αμύνης της χώρας, ήτοι:

- α/ Δια την προμήθειαν υλικού επιστρατεύσεως
- β/ Δια την κατασκευήν και ανακαίνισιν στρατιωτικῶν κτιρίων εν γένει
- γ/ Δια την κατασκευή οχυρώσεων

Το ΤΕΘΑ, λειτουργεί έκτοτε, βάσει του εν λόγω Νόμου και των συναφών με αυτόν Διαταγμάτων, με γνώμονα το προαναφερθέν Άρθρο 2 και βασική αποστολή την συνδρομή του στην συμπλήρωση και επαύξηση της κατά ξηρά αμύνης της χώρας, μέσω της ορθής διαχείρισης και αξιοποίησης της ακινήτου περιουσίας που διαθέτει.

Το Ταμείο Εθνικής Άμυνας διέθεσε από του έτους 1935 μέχρι τον Οκτώβριο του 1940 για τον Στρατό Ξηράς 6.827.901.610 δραχμές, οι οποίες κατανεμηθήκαν όπως παρακάτω :

Για υλικά αρμοδιότητας Πυροβολικού	2.604.582.673
Για υλικά αρμοδιότητας Επιτελείου	1.567.424.819
Για υλικά αρμοδιότητας Μηχανικού	278.856.325
Για υλικά αρμοδιότητας Υγειονομικής	122.766.898
Για υλικά αρμοδιότητας Κτηνιατρικής	10.349.956
Για υλικά αρμοδιότητας Υπηρεσιών	43.699.700
Για υλικά Ιππωνείας	108.783.456
Για υλικά Βελτίωσης αποδόσεως αθλητικών	85.465.000
Για υλικά Οχύρωσης	1.457.975.336
Για υλικά Στρατωνισμού και απαλλοτρίωσης	504.510.447
Σύνολο:	6,827.901.610

Η συνεισφορά του ΤΕΘΑ στην χρηματοδότηση έργων στρατιωτικής αναγκαιότητας και σκοπιμότητας, συνεχίστηκε αδιαλείπτως και μετά το 1950. Ιδιαίτερη υπήρξε η προσφορά του κατά την περίοδο μετά το 1974, όταν ξεκίνησε η μεγάλης κλίμακας αμυντική οργάνωση στον Έβρο και τις νήσους του Αν. Αιγαίου. Συγκεκριμένα το ΤΕΘΑ, εκτός των έργων αμυντικής οργάνωσης χρηματοδότησε εξ' ολοκλήρου την κατασκευή στρατιωτικών οικημάτων (ΣΟΑ) τόσο στην περιοχή της Θράκης όσο και στις νήσους του Αν. Αιγαίου, συνολικού ύψους 65,6 εκατομ. Ευρώ. Παράλληλα μέχρι και σήμερα χρηματοδοτεί την ανέγερση και συντήρηση μεγάλου αριθμού στρατιωτικών έργων και κτηρίων σε όλη την επικράτεια.